

॥ दत्तबावनी ॥

जय योगीश्वर दत्तदयाळ । तुज एक जगमां प्रतिपाळ ॥१॥
अत्र्यनसूया करी निमित्त । प्रगट्यो जगकारण निश्चित ॥२॥
ब्रह्मा हरिहरनो अवतार । शरणागतनो तारण हार ॥३॥
अंतर्यामी सत्चित्सुख । बहार सद्गुरु द्विभुज सुमुख ॥४॥
झोळी अन्नपूर्णा करमाहा । शांति कमण्डल कर सोहाय ॥५॥
क्यांय चतुर्भुज षड्भुज सार । अनंतबाहु तू निर्धार ॥६॥
आव्यो शरणे बाळ अजाण । ऊठ दिगंबर चाल्या प्राण ॥७॥
सुणी अर्जुन केरो साद । रिझ्यो पूर्वे तू साक्षात ॥८॥
दिधी ऋद्धि सिद्धी अपार । अंते मुक्ति महापद सार ॥९॥
कीधो आजे केम विलंब । तुजविण मुजने ना आलंब ॥१०॥
विष्णुशर्म द्विज तार्यो एम । जम्यो श्राद्धम्यां देखी प्रेम ॥११॥
जंभदैत्यथी त्रास्या देव । कीधी म्हेर ते त्यां ततखेव ॥१२॥
विस्तारी माया दितिसुत । इन्द्र करे हणाव्यो तुर्त ॥१३॥
एवी लीला कडं कडं सर्व । किधी वर्णवे को ते शर्व ? ॥१४॥
दोड्यो आयु सुतने काम । कीधो एने ते निष्काम ॥१५॥
बोध्या यदुने परशुराम । साध्यदेव प्रल्हाद अकाम ॥१६॥
एवी तारी कृपा अगाध । केम सूणे ना मारो साद ? ॥१७॥
दोड अंत ना देख अनंत । मा कर अधवच शिशुनो अंत ॥१८॥
जोई द्विजस्त्री केरो स्नेह । थयो पुत्र तु निःसंदेह ॥१९॥
स्मर्तृगामी कलितार कृपाळ ! । तार्यो धोबी छेक गमार ॥२०॥
पेट पीडथी तार्यो विप्र । ब्राह्मणशेठ उगार्यो क्षिप्र ॥२१॥
करे केम ना मारो व्हार । जो आणी गम एक ज वार ॥२२॥
शुष्क काष्ठने आण्यां पत्र । थयो केम उदासीन अत्र ? ॥२३॥
जर्जर वंध्या केरां स्वप्न । कर्या सफळ तें सुतना कृत्स्न ॥२४॥
करी दूर ब्राह्मणनो कोढ । कीधा पूरण एना कोड ॥२५॥
बंध्या भेंस दूझवी देव । हर्यु दारिद्र्य तें ततखेव ॥२६॥
झालर खाई रिझ्यो एम । दीधो सुवर्ण घट सप्रेम ॥२७॥
ब्राह्मण स्त्रीनो मृत भरतार । कीधो सजीवन ते निर्धार ॥२८॥

पिशाच पीडा कीधी दूर । विप्रपुत्र उठाइयो शूर ॥२९॥
 हरी विप्र मद अंत्यज हाथ । रक्ष्यो भक्ति त्रिविक्रम तात ! ॥३०॥
 निमेष मात्रें तंतुक एक । प्होंचाइयो श्री शैल देख ॥३१॥
 एकी साथे आठ स्वरूप । धरी देव बहुरूप अरूप ॥३२॥
 संतोष्या निज भक्त सुजात । आपी परचाओ साक्षात् ॥३३॥
 यवनराजनी टाळी पीड । जातपातनी तने न चीड ॥३४॥
 रामकृष्णरूपें तें एम । कीधी लीलाओ कंई तेम ॥३५॥
 तार्या पथ्थर गणिका व्याध । पशुपंखीपण तुजने साध ॥३६॥
 अधम ओधारण तारुं नाम । गातां सरे न शां शां काम ? ॥३७॥
 आधि व्याधि उपाधि सर्व । टळे स्मरणमात्रथी शर्व ॥३८॥
 मूठ चोट ना लागे जाण । पामे नर स्मरणे निर्वाण ॥३९॥
 डाकण शाकण भेंसासुर । भूत पिशाचो जंद असुर ॥४०॥
 नासे मूठी दईने तूर्त । दत्त धुन सांभाळता मूर्त ॥४१॥
 करी धुप गाए जे एम । दत्तबावनी आ सप्रेम ॥४२॥
 सुधरे तेना बंने लोक । रहे न तेने क्यांये शोक ॥४३॥
 दासी सिद्धि तेनी थाय । दुःख दारिद्र्य तेनां जाय ॥४४॥
 बावन गुरुवारे नित नेम । करे पाठ बावन सप्रेम ॥४५॥
 यथावकाशे नित्य नियम । तेने कदी न दंडे यम ॥४६॥
 अनेक रुपे एज अभंग । भजतां नडे न माया रंग ॥४७॥
 सहस्र नामे नामी एक । दत्तदिगंबर असंग छेक ॥४८॥
 वंदु तुजने वारंवार । वेद श्वास तारा निर्धार ! ॥४९॥
 थाके वर्णवतां ज्यां शेष । कोण रांक हुं बहुकृत वेष ? ॥५०॥
 अनुभवतृप्तिनो उद्गार । सुणी हंसे ते खाशे मार ॥५१॥
 तपसी तत्त्वमसि ए देव । बोलो जय जय श्रीगुरुदेव ॥५२॥
 ॥ अवधूतचिंतन श्रीगुरुदेवदत्त ॥

॥ दत्तबावनी ॥

जय योगीश्वर दत्तदयाळ । तुज एक जगमां प्रतिपाळ ॥१॥

अत्र्यनसूया करी निमित्त । प्रगट्यो जगकारण निश्चित ॥२॥
 ब्रह्मा हरिहरनो अवतार । शरणागतनो तारण हार ॥३॥
 अंतर्यामी सत्चित्सुख । बहार सद्गुरु द्विभुज सुमुख ॥४॥
 झोळी अन्नपूर्णा करमाहा । शांति कमण्डल कर सोहाय ॥५॥
 क्यांय चतुर्भुज षड्भुज सार । अनंतबाहु तू निर्धार ॥६॥
 आव्यो शरणे बाळ अजाण । ऊठ दिगंबर चाल्या प्राण ॥७॥
 सुणी अर्जुन केरो साद । रिझ्यो पूर्वे तू साक्षात ॥८॥
 दिधी ऋद्धि सिद्धी अपार । अंते मुक्ति महापद सार ॥९॥
 कीधो आजे केम विलंब । तुजविण मुजने ना आलंब ॥१०॥
 विष्णुशर्म द्विज तार्यो एम । जम्यो श्राद्धम्यां देखी प्रेम ॥११॥
 जंभदैत्यथी त्रास्या देव । कीधी म्हेर ते त्यां ततखेव ॥१२॥
 विस्तारी माया दितिसुत । इन्द्र करे हणाव्यो तुर्त ॥१३॥
 एवी लीला कइं कइं सर्व । किधी वर्णवे को ते शर्व ? ॥१४॥
 दोड्यो आयु सुतने काम । कीधो एने ते निष्काम ॥१५॥
 बोध्या यदुने परशुराम । साध्यदेव प्रल्हाद अकाम ॥१६॥
 एवी तारी कृपा अगाध । केम सूणे ना मारो साद ? ॥१७॥
 दोड अंत ना देख अनंत । मा कर अधवच शिशुनो अंत ॥१८॥
 जोई द्विजस्त्री केरो स्नेह । थयो पुत्र तु निःसंदेह ॥१९॥
 स्मर्तृगामी कलितार कृपाळ ! । तार्यो धोबी छेक गमार ॥२०॥
 पेट पीडथी तार्यो विप्र । ब्राह्मणशेठ उगार्यो क्षिप्र ॥२१॥
 करे केम ना मारो व्हार । जो आणी गम एक ज वार ॥२२॥
 शुष्क काष्ठने आण्यां पत्र । थयो केम उदासीन अत्र ? ॥२३॥
 जर्जर वंध्या केरां स्वप्न । कर्या सफळ तें सुतना कृत्स्न ॥२४॥
 करी दूर ब्राह्मणनो कोढ । कीधा पूरण एना कोड ॥२५॥
 वंध्या भेंस दूझवी देव । हर्यु दारिद्र्य तें ततखेव ॥२६॥
 झालर खाई रिझ्यो एम । दीधो सुवर्ण घट सप्रेम ॥२७॥
 ब्राह्मण स्त्रीनो मृत भरतार । कीधो सजीवन ते निर्धार ॥२८॥
 पिशाच पीडा कीधी दूर । विप्रपुत्र उठाड्यो शूर ॥२९॥
 हरी विप्र मद अंत्यज हाथ । रक्ष्यो भक्ति त्रिविक्रम तात ! ॥३०॥
 निमेष मात्रें तंतुक एक । प्हांचाड्यो श्री शैल देख ॥३१॥

एकी साथे आठ स्वरूप । धरी देव बहुरूप अरूप ॥३२॥
संतोष्या निज भक्त सुजात । आपी परचाओ साक्षात् ॥३३॥
यवनराजनी टाळी पीड । जातपातनी तने न चीड ॥३४॥
रामकृष्णरूपें तें एम । कीधी लीलाओ कंई तेम ॥३५॥
तार्या पथ्थर गणिका व्याध । पशुपंखीपण तुजने साध ॥३६॥
अधम ओधारण तारुं नाम । गातां सरे न शां शां काम ? ॥३७॥
आधि व्याधि उपाधि सर्व । टळे स्मरणमात्रथी शर्व ॥३८॥
मूठ चोट ना लागे जाण । पामे नर स्मरणे निर्वाण ॥३९॥
डाकण शाकण भेंसासुर । भूत पिशाचो जंद असुर ॥४०॥
नासे मूठी दईने तूर्त । दत्त धुन सांभाळता मूर्त ॥४१॥
करी धुप गाए जे एम । दत्तबावनी आ सप्रेम ॥४२॥
सुधरे तेना बंने लोक । रहे न तेने क्यांये शोक ॥४३॥
दासी सिद्धि तेनी थाय । दुःख दारिद्र्य तेनां जाय ॥४४॥
बावन गुरुवारे नित नेम । करे पाठ बावन सप्रेम ॥४५॥
यथावकाशे नित्य नियम । तेने कदी न दंडे यम ॥४६॥
अनेक रुपे एज अभंग । भजतां नडे न माया रंग ॥४७॥
सहस्र नामे नामी एक । दत्तदिगंबर असंग छेक ॥४८॥
वंदु तुजने वारंवार । वेद श्वास तारा निर्धार ! ॥४९॥
थाके वर्णवतां ज्यां शेष । कोण रांक हुं बहुकृत वेष ? ॥५०॥
अनुभवतृप्तिनो उद्गार । सुणी हंसे ते खाशे मार ॥५१॥
तपसी तत्त्वमसि ए देव । बोलो जय जय श्रीगुरुदेव ॥५२॥
॥ अवधूतचिंतन श्रीगुरुदेवदत्त ॥